

עודא בקאה

קחאתו של מאכס בנט

מה מספרים מקורות מצרים על האיש ועל קשר

אדם המצהיר. כי נולד בסוד
נה. הוא קיבל את האזרחות
המערב-גרמנית וכנס לעבוד
בחברה גרמנית שעסקה ב
פקת ציוד מסוים לצבא המצרי
והנה, זכתה חברה זו במימון
להספקת מכוונות והוא יצא ב
שמה למצרים בראשית 1952 ל
די לחתום על החוזה הדרוש.

כנציג החברה גרמנית

הוא האריך במתכוון את ע
הותו במצרים ויצר קשרים
קשר לחתימת החוזה. לפתע
נה לשלטונות המצריים ואש
להם שבמצרים ישנה חברה -
היא "חברת המכוניות האנגל
מצרית" - שתהיה מוכנה לס
פק להם את כל המכוניות ה
רושות במקום ליבאם מגרמניה
המערבית. השלטונות פנו לא
תה חברה והיא הביעה את נ
נותה לעשות כן. בנט חזר ל
גרמניה וכעבור זמן מה ב-1953
קיבל גומנה לעבוד באותה ח
ברה. הוא נאמן ונחקבל במש
כורת שמנה. כך הככה ל
מצאותו במצרים לה
מצעו שיהיה עומד על

שש והוא החל בפעולתו למזבת הציונית, סיפח העתוננים המצריים.

בנט רצה להשיג סודות צ
באיים והגיש הצעה לאגודת
נכי המלחמה המצרית לספק לה
גפים מלאכותיות. הוא הצליח
בצורה זו להתוודע למצינים ב

כירים וזכה לאהדתם. הוא גילה
"אהדה של חייל גרמני כלש
החיילים המצריים ודרבנו
גרמני פתח בפניו את כל א
שערים" - כתבו העתוננים מ
מצריים. בנט הוזמן למסיבות
ציבוריות בהן נכחו אישים מ
שמנה וסלתה של מצריים. (אחד
העתוננים סיפר. כי הצטלם עם
גנרל נגיב ושלח לישראל את
התמונה בכתבו בצידה: "ג
תכנית מתקדמת בנוסכם")

בנט הביא את אשתו ל
דתו למצרים ושכר דירה מ
פוארת ורכש מכונית. שאנד
לאט" חדישה.

במעצר המצרי

ועוד מספרים המקורות
מצריים:

4 חדשים היה בנט עצור עד
למשפטו ובמשך כל הזמן חזת
"עיבוד" אותו חוקריו, והצליח
להוציא ממנו הודאות כמב
קשם. הוא הודה כי פעל לטר
בת מדינת-ישראל והסוכנות ה
יהודית באיטליה ואיראן. לדב
ריו רצה לעזוב את ישראל ד
השלטונות החירו לו זאת רק ב
תנאי שנתהייב לבצע כל מה
שיוטל עליו בהו"ל.

על פעילותו במצרים אמר,
שהוא לא הרג מתחום "הריגול
הפאסיבי" לטובת ישראל, במל
או את ההבטחה שהבטיח לשל
טובות הישראלים.

4 חדשים ישב בנט בכלא
בודד, נתון לחקירות ארוכות
ומיגעות. בשמונה ישיבות של
ביה"ד הצבאי נוכח וראה, כי
צד המעגל הולך ונסגר סביבו.
בישיבות בית-הדין היה רציני,
שתקן ולא שוהח עם חבריו.
יתכן והתבדל משום שלא שלט
בערבית ויתכן ובשל התעמולה
העזה שהתנהלה נגדו ורמזה לו
כי במקרה הטוב, עתיד הוא
לבלות את מיטב שנותיו בכלא
מצריים.

הקרוב השני של המ-
הוד המשפטי המצרי היה
מאכס בנט, שישלח יד ב-
במשו בכלא - לדברי ה-
עתונות המצרית: על-
ידי פתיחת עורך ידו ב-
מספר שהיה תקוע בד-
דת האו. הוא נמצא מת
במיקו של הים ב-
ההוקר בבית-הדין.

זמיתו של מאכס בנט
המנוח קטמה להם לעתו-
נאים המצריים מן הרגע
הואשן. הם הקדישו לו
בתנות רבות, וניסו לת-
ארו ב-מנה בינלאומי מ-
סופו". עד כדי כך הרבו
בהאשמות נגדו, עד שפ-
רקישו נאלץ למחות ב-
בית הדין נגד יצירת אוי-
יה עוינת לשולחת.

בעתוננים המצריים מסופר בין
השאר, כי מאכס בנט נולד ל-
אם נוצרית ואב יהודי-גרמני ו-
אשתו היא אנגליה-נוצרית. בי
מלחמת העולם השניה היה פ-
עיל ב"אינטליגנצ" ואח"כ בא
לארץ ישראל והיה פעיל במא-
בק של הישוב היהודי נגד ה
בריטים. עסק באיסוף נשק מ-
שיירי הצבא האיטלקי בשביל
היהודים בארץ ישראל. אחרי
הקמת המדינה הוטל עליו לה
קים את רשת הריגול הישראלית
במזרח התיכון.

באחת הישיבות האחרונות
של בית הדין, אחרי התאבדו-
תו של בנט הקריא ב"כ התבי
עה מכתב שהתביעה קיבלה מ-
שלטונות עיראק ובו נאמר, כי
שלטונות עיראק גילו ואסרו
בשנת 1951, כנופיה ציונית ש-
פעלה לטובת ישראל" ובראשה
עמו קצין מודיעין ישראלי-
שם מאכס בנט, "ממוצא רוסי-
בריטי". כו עמד בנט בראש
ארגון מחתרתי באהראן שעסק
בריגול בפרס ובעירק והיה מק-
בל הוראת מתיא (שפי
אהראם" הקים תחנת אלוט ב-
עבאדאן). בנט עמד בראש ה-
סוכנות היהודית בטהראן והיה
נע בין פרס ותורכיה לשם שיי
גור ידיעות לישראל באמצעות
השגרירות הישראלית באנקרה.
הוא נידון בשעתו למוות בעי-
ראק (וקיים היה חשש מבוסס
שהמצרים יסגירוהו לעיראק)
אח"כ עמד בראש הריגול ה-
ישראלי בירדן.

ניסה להסתנן לעיה

את פעולתו במצרים החל -
לדברי המקורות המצריים -
בנסיון להסתנן לעזה. שסוכל.
משום כך יצא לגרמניה והצהיר
כפני השלטונות שנולד שם. מ-
אחר שמשרד רישום-הלידות נ-
רס בעת מלחמת העולם הש-
"ה. נוהגים שלטונות בון לתת
זרחות מערב-גרמנית לכל